

“Διαδημοτική Επιτροπή για την προστασία του Υμηττού”

Ανακοίνωση

Η αλήθεια για το σχέδιο Χατζηδάκη για το νέο Προεδρικό Διάταγμα προστασίας του Υμηττού

Μετά από επτά χρόνια σκανδαλωδών καθυστερήσεων όλων των κυβερνήσεων (από το 2013 που κατατέθηκαν οι προσφυγές ακύρωσης του Προεδρικού Διατάγματος (Π.Δ.) του 2011 στο ΣτΕ μέχρι σήμερα) για την εκπόνηση ενός νέου Π.Δ. ουσιαστικής προστασίας για τον Υμηττό, η Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ) για το νέο Π.Δ., που δημοσιεύτηκε στις 16/07/2020, προκειμένου να «τεκμηριώσει» το θετικό των προτάσεων της, καταφεύγει στη «δημιουργική λογιστική» και τη «δημιουργική ασάφεια» παρουσιάζοντας συγκριτικά στοιχεία με το Π.Δ. του 1978, δηλαδή πριν από 42 χρόνια, και παραβλέποντας τα θετικά στοιχεία του Π.Δ. του 2011.

Αναλυτικά :

Ζώνες «προστασίας»

Ο κ. Χατζηδάκης δήλωσε στις 16/07/2020 : «Εξασφαλίζουμε περισσότερο πράσινο για τους Αθηναίους σε σχέση με το προηγούμενο Προεδρικό Διάταγμα, με τον ορισμό νέων ζωνών προστασίας για τον Υμηττό. Συγκεκριμένα, αυξάνουμε τη ζώνη υψηλής προστασίας κατά 1.240 στρέμματα».

Προκειμένου να εμφανίσει αύξηση της έκτασης της «ζώνης υψηλής προστασίας» - εκεί που στην πραγματικότητα δεν υπάρχει τέτοια - απέφυγε να πει ότι κάνει τη σύγκριση με το Π.Δ. του 1978.

Η πραγματικότητα είναι ότι η συνολική έκταση της Α' ζώνης υψηλής προστασίας του νέου Π.Δ. είναι 91.500 στρέμματα, και είναι μικρότερη κατά 1.500 στρέμματα σε σχέση με το Π.Δ. του 2011 (93.000 στρέμματα).

Προτείνεται από τη μελέτη η μετονομασία της «Α' ζώνης απόλυτης προστασίας της φύσης και των μνημείων» σε «Ζώνη υψηλής προστασίας της φύσης και των μνημείων» επειδή δημιουργείται «σύγχυση...!!!» με την περιβαλλοντική νομοθεσία...!!!

Καταρχήν, ο προτεινόμενος όρος «Ζώνη υψηλής προστασίας της φύσης και των μνημείων» δεν υφίσταται ούτε στο Π.Δ. 59 / 2018 – «Κατηγορίες και περιεχόμενο χρήσεων γης», ούτε στο άρθρο 46 – «Χαρακτηρισμοί και ζώνες προστασίας περιοχών» στον πρόσφατο νόμο 4685 / 2020. Είναι προφανές ότι με την επίκληση της δήθεν «σύγχυσης...!!!» επιχειρείται η χρήση του ασαφούς όρου «ζώνη υψηλής προστασίας», που δεν υπάρχει στα δύο νομικά κείμενα, προκειμένου να θολώσουν τα νερά προστασίας της Α' Ζώνης και να παρακαμφθούν οι αποφάσεις του ΣτΕ, παλαιότερες και μελλοντικές.

Θα έπρεπε μάλιστα η ΣΜΠΕ να εισηγείται την εκπόνηση και έγκριση της Ειδικής Περιβαλλοντικής Μελέτης που προβλέπεται από το άρθρο 47 του πρόσφατα ψηφισμένου Νόμου 4685/2020, αντί να επικαλείται (παρ. 7.1.2.1 της μελέτης) την έλλειψή της, προκειμένου να τεκμηριώσει τη χρήση του ασαφούς όρου «ζώνη υψηλής προστασίας».

Προτείνεται επίσης από τη ΣΜΠΕ η ένταξη της χρήσης της μελισσοκομίας στην Α' Ζώνη ως παραδοσιακή. Όμως, το κάπνισμα των κυψελών εγκυμονεί σοβαρούς κινδύνους για τον Υμηττό. Είναι πολύ εύκολο να διαπιστωθεί, ότι οι προϋποθέσεις που θέτει η ειδική διάταξη υπ' αριθ. 9 (άρθρο 9) που έχει εκδώσει η Πυροσβεστική Υπηρεσία (<http://www.firesecurity.gr/pyr9.htm>), στην πράξη δεν εφαρμόζονται από τους μελισσοκόμους. Η εγγύτητα δε με τον αστικό ιστό και το γεγονός ότι γύρω από τον Υμηττό ζουν 1,2 εκατομμύριο πολίτες, συνεπάγεται επέκταση / αύξηση της χρήσης.

Παρότι, σύμφωνα με τη ΣΜΠΕ, η Α' Ζώνη υποδιαιρείται σε Ζώνη Α1 και Ζώνη Α2, κατά ανεξήγητο και μη προσηκόντα τρόπο στον συγκεντρωτικό πίνακα με τα στοιχεία έκτασης των ζωνών που προτείνονται από τη ΣΜΠΕ, απουσιάζει η Ζώνη Α2 (γεωργικής χρήσης) και η συνολική έκτασή της. Εμφανίζεται ως ενιαία ζώνη με τη Ζώνη Α1, ενώ δεν έχουν ίδιο καθεστώς προστασίας.

Αθροίζοντας τις προτεινόμενες από τη ΣΜΠΕ παρεμβάσεις (4.2, 6.3, 8.2, 8.3, 9.7, 9.10 & 9.13) προκύπτει ότι η συνολική έκταση που μεταφέρεται από την Α' Ζώνη στην Ζώνη Α2 (γεωργική χρήση) είναι **10.529,46** στρέμματα. Συνεπώς η διαφορά με το Π.Δ. του 2011 είναι **12.029,46** στρέμματα λιγότερα και είναι σαφές ότι προωθείται σοβαρή συρρίκνωση της Α' Ζώνης απόλυτης προστασίας, σε πλήρη αντίθεση με ότι «διαφημίζεται...».

Σημειωτέον ότι στη μελέτη αναφέρεται πως κάποια τμήματα της προτεινόμενης Ζώνης Α2 (γεωργική χρήση) είναι χαρακτηρισμένα δασικά, για κάποια τμήματα τα στοιχεία είναι ελλιπή και για κάποια άλλα δεν έχουν αναρτηθεί οι δασικοί χάρτες και δεν έχει καθοριστεί ακόμη ο δασικός χαρακτήρας τους.

Σημειωτέον επίσης, ότι η συντριπτική πλειονότητα των εκτάσεων που εντάσσονται στην Α2 Ζώνη (γεωργική χρήση), βρίσκονται στην ανατολική πλευρά του Υμηττού, που συνορεύει με την πεδιάδα των Μεσογείων (έκτασης 140.000 στρεμμάτων) και συνεπώς δεν υφίσταται έλλειψη γεωργικής γης. Αντιθέτως το ενδιαφέρον για τη γεωργία συνεχώς φθίνει στην περιοχή και σημαντικές εκτάσεις παραμένουν ακαλλιέργητες.

Εδώ και 45 τουλάχιστον χρόνια, έχουν γίνει εκτεταμένες καταπατήσεις δημόσιων-δασικών εκτάσεων στις παρυφές του Υμηττού, οι οποίες δεν έχουν καταγραφεί και αποτυπωθεί. Οι επανειλημμένες πυρκαγιές έδωσαν την ευκαιρία στους επιτήδειους να εκχερσώσουν τμήματα των καμένων περιοχών, να αλλοιώσουν τα δασικά χαρακτηριστικά τους και σε πρώτη φάση να τις μετατρέψουν σε γεωργική γη και σε οικόπεδα στη συνέχεια, στα οποία χτίστηκαν αυθαίρετα, που διατηρήθηκαν μέχρι σήμερα, παράλληλα με τις αυθαίρετες κατοικίες που χτίστηκαν σε νόμιμα οικόπεδα.

Η πρακτική αυτή αποτελεί κυρίαρχο στοιχείο της οικιστικής ανάπτυξης της περιοχής των Μεσογείων, ένεκα της οποίας έχει χαρακτηριστεί η πιο «αυθαίρετη» περιοχή της χώρας, καθώς «φιλοξενεί» περίπου το 1/3 των αυθαιρέτων ανά την επικράτεια (Λουκάκης, 2001), και δεν αναχαιτίστηκε ούτε με τη θεσμοθέτηση της Ζώνης Οικιστικού Ελέγχου (ΖΟΕ) Μεσογείων το 2003.

Η επιτρεπόμενη γεωργική χρήση, δημιουργεί κίνητρο για εικονικές γεωργικές καλλιέργειες, για περαιτέρω καταπατήσεις, εκχερσώσεις ακόμη και εμπρησμούς, εφ' όσον η γη εξακολουθεί να αποτελεί αντικείμενο εμπορικής συναλλαγής, νόμιμης ή παράνομης.

Συνεπώς, ο αποχαρακτηρισμός εκτεταμένων περιοχών της Α' Ζώνης και η μετατροπή τους σε γεωργική γη, ανοίγει το δρόμο για την οικοπεδοποίηση των αγρών και τη δημιουργία νέων αυθαιρέτων οικισμών.

Αυθαίρετη δόμηση

Παρά τη σαφή πρόβλεψη του Π.Δ. του 2011 (άρθρο 5, παρ. 2) και την πάροδο εννέα χρόνων, ο συνολικός αριθμός των αυθαιρέτων κτισμάτων, των περιφράξεων και των αυθαιρέτων εργασιών στον ορεινό όγκο του Υμηττού δεν έχει καταγραφεί.

Αντιθέτως, δύο χρόνια αργότερα, με τον νόμο 4178/2013 τα παράνομα κτίσματα εξασφάλισαν δεκαετή αμνηστία!

Οι πρώην λεγόμενες «οικιστικές πυκνώσεις» και νυν «οικιστικές συσπειρώσεις» στον Υμηττό, δηλαδή η δόμηση αυθαιρέτων κατοικιών σε δασικούς χώρους, δεν έχουν καταγραφεί μέχρι σήμερα (ούτε με την παρούσα ΣΜΠΕ).

«Κλείνουμε κάθε παραθυράκι αυθαιρεσίας καθώς ακυρώνουμε κάθε δυνατότητα για ελαστικές ερμηνείες και επεκτάσεις των διαφόρων χρήσεων γης» δήλωσε στις 16/07/2020 ο κ. Χατζηδάκης.

Στην παρούσα μελέτη διατηρείται η πρόβλεψη του Π.Δ. του 2011 περί καταγραφής όλων των αυθαιρέτων κτισμάτων, περιφράξεων και εργασιών που έχουν εκτελεστεί και που βρίσκονται εντός της Περιοχής Προστασίας, που όμως δεν προβλέπεται να υλοποιηθεί, αφού οι πολεοδομίες / υπηρεσίες δόμησης είναι υποστελεχωμένες, κυρώσεις δεν προβλέπονται και οι Δήμοι που ζήτησαν και πέτυχαν την ακύρωση του Π.Δ. δεν πρόκειται να την εφαρμόσουν.

Έτσι, με το νέο Π.Δ. προωθείται για άλλη μια φορά (μετά τις αποτυχημένες προσπάθειες του παρελθόντος με το σχέδιο Σουφλιά και την πιο πρόσφατη απόπειρα νομιμοποίησης των «οικιστικών πυκνώσεων»), φανερά ή συγκεκαλυμμένα, η νομιμοποίηση όλων των αυθαιρέτων και των παρανομιών που έχουν συντελεστεί μέχρι σήμερα, με την ανοχή όλων των κυβερνήσεων, της πλειονότητας των ΟΤΑ και των αρμόδιων υπηρεσιών.

Ειδικά για τις οικιστικές συσπειρώσεις Χέρωμα, Σκάρπιζα και Κίτσι – Θήτι, οι οποίες εντάσσονται στη νέα ζώνη ΣΤ', προτείνεται η κατάρτιση ενός ενιαίου **Ειδικού Χωρικού Σχεδίου**, με ειδικούς όρους και περιορισμούς δόμησης, άγνωστους προς το παρόν (δεν υπάρχουν σαφείς κατευθύνσεις και στόχοι, όπως προβλέπεται από την Υ.Α 27022/2017 - ΦΕΚ 1976/Β/7-6-2017), που θα καθοριστούν μελλοντικά.

Σημειωτέον ότι η «οικιστική συσπείρωση» Κίτσι-Θήτι βρίσκεται εντός αρχαιολογικής ζώνης (Ζώνη Προστασίας Γ') και προκειμένου ξεπεραστεί το «εμπόδιο» και να ενταχθεί στο Ειδικό Χωρικό Σχέδιο, εξαιρείται ολόκληρη η έκταση από την αρχαιολογική ζώνη Γ' και μεταφέρεται στην νέα ζώνη ΣΤ'.

Μητροπολιτικά Πάρκα Γουδή – Ιλισίων

Δήλωσε επίσης ο κ. Χατζηδάκης στις 16/07/2020 : *«επεκτείνουμε τον Πυρήνα των Μητροπολιτικών Πάρκων Γουδή – Ιλισίων κατά 445 στρέμματα».*

Η πραγματικότητα είναι ότι οι αδόμητοι χώροι της Πολυτεχνειούπολης και της Πανεπιστημιούπολης Ζωγράφου, **συνολικού εμβαδού 456,13 στρεμμάτων**, μεταφέρονται από τη Ζώνη Δ2 στη Ζώνη Δ1 των Μητροπολιτικών Πάρκων Γουδή – Ιλισίων (τροποποιήσεις 3.2, 3.3, 3.6, 3.7 & 3.11). Αδόμητοι χώροι που στο μεγαλύτερο μέρος τους είναι δασικές εκτάσεις και δεν θα μπορούσαν να «αξιοποιηθούν» για εμπορικές ή διοικητικές χρήσεις.

Ακριβώς αυτό είναι το «προπέτασμα καπνού» προκειμένου να «διασκεδαστούν» οι εντυπώσεις, να αμβλυνθούν οι αντιδράσεις και να «νομιμοποιηθούν» όλες οι ασύμβατες χρήσεις στον πυρήνα του Πάρκου, που αποκτά «νησίδες» ζώνης Δ2 εντός της ζώνης Δ1, προκειμένου να διατηρηθεί το κτίριο του Μπάντμιντον και οι χρήσεις διοίκησης της ΕΠΟ, κ.λπ., αλλά και να προστεθούν και νέα κτίρια (νέο κτίριο ΕΥΠ) και χρήσεις (όπως η εγκατάσταση της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας στο πρώην Κέντρο Ιππασίας με εκπρόθεσμη τροπολογία σε άσχετο νομοσχέδιο), κατά παράβαση της απόφασης (υπ' αριθ. 1970 του 2012) της Ολομέλειας του ΣΤΕ και των προβλέψεων του Π.Δ. του 2011.

Το πολεοδομικό εργαλείο των Ειδικών Χωρικών Σχεδίων για προγράμματα αστικής ανάπτυξης και περιβαλλοντικής προστασίας, προτείνεται να χρησιμοποιηθεί και στην περίπτωση των Μητροπολιτικών Πάρκων Γουδή και Ιλισίων, σε δυσμενέστερη της υφιστάμενης κατεύθυνση, αλλοιώνοντας τον πυρήνα του Πάρκου, με όσα αναφέρονται ανωτέρω, και καταργώντας τα εργαλεία της Ζώνης Ελεγχόμενης Ανάπτυξης (ΖΟΕ), του Σχεδίου Γενικής Διάταξης και των Πολεοδομικών Μελετών που προβλέπονταν στο Π.Δ. του 2011

Κέντρο Υπερυψηλής Τάσης (ΚΥΤ) Αργυρούπολης / Ηλιούπολης

Κατά τουλάχιστον παράδοξο τρόπο, η ΣΜΠΕ, παραβλέποντας τις αποφάσεις της Ολομέλειας του ΣΤΕ (υπ' αριθ. 1672, 1673, 1676 & 1678 του 2005) που ακυρώσανε την ΚΥΑ 115990/12.11.98 (με την οποία εγκρίνονταν οι περιβαλλοντικοί όροι για το Κέντρο Υπερυψηλής Τάσης (ΚΥΤ) 400/150 KV Αργυρούπολης), και του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (υπ. αριθ. 3300/2005), που ακύρωσε την με αρ. 14803/28.4.04 απόφαση ΥΠΕΧΩΔΕ για αναθεώρηση της άδειας ανέγερσης, **προτείνει** αφενός τη λειτουργία, συντήρηση, εκσυγχρονισμό και αναβάθμιση της υφιστάμενης εγκατάστασης, αφετέρου την κατασκευή και της πλευράς 400 KV, με προϋπόθεση την μετατροπή του συνόλου των υφιστάμενων εγκαταστάσεων σε κλειστές εγκαταστάσεις με την χρήση τεχνολογίας κλειστού τύπου (Gas Insulated Substation – GIS).

Το ΣΤΕ, με την απόφαση 1676 /2005 θεωρεί ασυμβίβαστη χρήση με την προστασία του Υμηττού τη διέλευση καλωδίων Υπερυψηλής Τάσης 400Kv από το Λαύριο μέχρι το ΚΥΤ Ηλιούπολης-Αργυρούπολης διαμέσου του δασικού χώρου του Υμηττού. Παρ' όλα αυτά, η παρούσα ΣΜΠΕ αναφέρει ότι όσον αφορά τις γραμμές Παλλήνη-Ηλιούπολη και Λαύριο-Ηλιούπολη «...προστίθεται η δυνατότητα να παραμείνουν και να μπορούν να συντηρούνται και να επισκευάζονται χωρίς καμιά χωρική επέκταση».

Η ΣΜΠΕ παραβλέπει επίσης τις επί 20 χρόνια αντιδράσεις και τους αγώνες των τοπικών κοινωνιών, για λόγους προστασίας της δημόσιας υγείας από την ακτινοβολία των υφιστάμενων εγκαταστάσεων, μιας και υπάρχουν χρήσεις κατοικίας, εκπαίδευσης και αθλητισμού σε απόσταση μικρότερη των 100 μέτρων από αυτές.

Παραβλέπει επίσης τις διαχρονικά αρνητικές αποφάσεις των Δημοτικών Συμβουλίων των Δήμων Ελληνικού-Αργυρούπολης και Ηλιούπολης και την αρνητική γνωμοδότηση του Περιφερειακού Συμβουλίου Αττικής στη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) του ΚΥΤ Αργυρούπολης / Ηλιούπολης.

Προκειμένου δε να τεκμηριώσει την πρόταση και χωρίς να εξετάζει εναλλακτικές χωροθετήσεις στο πρώην αεροδρόμιο Ελληνικού, επικαλείται τις τεχνικές μελέτες του ΑΔΜΗΕ και τις σχετικές υπουργικές αποφάσεις που εκπονήθηκαν / ελήφθησαν σε πλήρη αντίθεση και παραβιάζοντας τις αποφάσεις του ΣΤΕ, που είχαν προηγηθεί χρονικά.

Το «κερασάκι στην τούρτα» ήταν η πρόσφατη αποκάλυψη του παρασκηνιακού παζαριού του ΑΔΜΗΕ για τη χωροθέτηση διαδημοτικού νεκροταφείου (Ηλιούπολης – Αλίμου) στο χώρο του ΚΥΤ, όπως προτείνεται από τη ΣΜΠΕ (παρ. 10.8), σε αντάλλαγμα της αποδοχής από τους Δήμους της περιοχής της κατασκευής και της πλευράς 400 KV στο ΚΥΤ, που φυσικά έχει ξεσηκώσει θύελλα αντιδράσεων.

Νεκροταφεία

Όπως επισημαίνεται και στη ΣΜΠΕ, όλοι οι δήμοι προσπάθησαν να εξασφαλίσουν χώρους εγκατάστασης ή μετεγκατάστασης των νεκροταφείων τους στις πλαγιές του Υμηττού. Η χρήση αυτή δεν προβλεπόταν στις διατάξεις του Π.Δ. του 1978.

Σύμφωνα με τη ΣΜΠΕ, παρά την επιφύλαξη για τον κίνδυνο δημιουργίας στις παρυφές του Υμηττού μιας εκτεταμένης νεκρόπολης, κρίνεται ότι υπό προϋποθέσεις, η εγκατάσταση νεκροταφείων στην Β' ζώνη προστασίας του Υμηττού δεν έρχεται σε αντίθεση με τον χαρακτήρα της αναψυχής και του περιπάτου που οφείλει να έχει ο ορεινός όγκος. Νομιμοποιούνται λοιπόν όλα τα υφιστάμενα νεκροταφεία και προτείνεται η δημιουργία και νέων νεκροταφείων.

Σε αντίθεση με τη θεώρηση της ΣΜΠΕ (αναφέρεται και στη ΣΜΠΕ) το Συμβούλιο της Επικρατείας με το υπ' αριθμόν 67/1998 Πρακτικό Συνεδριάσεως του Ε' Τμήματος έχει γνωμοδοτήσει ότι *«Διαγραπτέα είναι αι διατάξεις του σχεδίου ... δια των οποίων επιτρέπεται η εγκατάστασις νεκροταφείων εις περιοχάς εντός της Ζώνης Α' εις τρόπον ώστε να καταστούν περιοχαί της Ζώνης Β', ως και ... η εγκατάστασις νεκροταφείων ... των γειτνιαζόντων με τον ορεινόν όγκον δήμων εντός της Ζώνης Β', διότι αι χρήσεις αύται συνεπάγονται σοβαράν διατάραξιν του ορεινού οικοσυστήματος και είναι ως εκ τούτου ασυμβίβαστοι προς την επιβαλλομένην προστασία του»*.

Είναι προφανές ότι ο κίνδυνος δημιουργίας μιας εκτεταμένης νεκρόπολης στις παρυφές του Υμηττού είναι υπαρκτός, αν δεν ακυρωθεί η δυνατότητα επέκτασης των υφιστάμενων νεκροταφείων που προβλέπεται από την παράγραφο 16 του άρθρου 52 του Νόμου 4280/2014.

Σταθμοί Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων

Βάσει του άρθρου 92 του Νόμου 4685/2020 (ΦΕΚ 92/Α/20) εγκρίθηκαν οι θέσεις για την προσωρινή λειτουργία των Σταθμών Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων (ΣΜΑ) που βρίσκονται εντός της Α' ή Β' Ζώνης Υμηττού.

Σύμφωνα με τη ΣΜΠΕ, οι ΣΜΑ εντάσσονται στη νέα Ζώνη Ε5 και λειτουργούν στις θέσεις αυτές προσωρινά και για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να υπερβεί τα τρία χρόνια. Μετά το πέρας του παραπάνω χρονικού διαστήματος επιβάλλεται η μετεγκατάστασή τους και η μετατροπή των περιοχών αυτών από Ζώνη Ε5 σε Ζώνη Α1.

Με δεδομένα ότι :

1. Στον υφιστάμενο Περιφερειακό Σχεδιασμό Διαχείρισης Απορριμμάτων Αττικής δεν έχουν μελετηθεί / προταθεί λύσεις / νέες θέσεις για τους ΣΜΑ
2. Οι νέες μελέτες που προβλέπονται από τη ΣΜΠΕ για εύρεση νέων θέσεων, είναι άγνωστο πότε θα εκπονηθούν / ολοκληρωθούν

3. Η ανάγκη για ύπαρξη / λειτουργία ΣΜΑ θα συνεχίσει να υπάρχει. Τα επίπεδα / ποσοστά ανακύκλωσης στη χώρα μας είναι γύρω στο 20%, ενώ έπρεπε να βρίσκεται στο 50% το 2020 και η διαλογή των απορριμμάτων στην πηγή είναι υποτυπώδης. Το 80% των απορριμμάτων οδηγείται σε ταφή
4. Έχουν εκδοθεί δύο προσκλήσεις (υπ' αριθ. 14.6ι.26.5.1.2 πρόσκληση (Α/Α ΟΠΣ ΕΣΠΑ 4115) και υπ' αριθ. 16.36.2.Π12 πρόσκληση (Α/Α ΟΠΣ ΕΣΠΑ 3984) προς τους Δήμους, από την Ειδική Γραμματέα Διαχείρισης Προγραμμάτων Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), Ταμείου Συνοχής (ΤΑ) και Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ), που χρηματοδοτούν μεταξύ άλλων τη δημιουργία Πράσινων Σημείων και την υλοποίηση υποδομών διαχείρισης αστικών αποβλήτων, και τουλάχιστον ένας Δήμος (μέχρι τώρα), έχει υποβάλλει αιτήσεις για τη χρηματοδότηση έργων υποδομής και εξοπλισμού για δημιουργία Πράσινου Σημείου και την εκπόνηση μελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων και λοιπών υποστηρικτικών μελετών για την έκδοση οριστικής άδειας λειτουργίας του Σταθμού Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων (ΣΜΑ) που λειτουργεί στη ζώνη προστασίας του Υμηττού.
5. Στο νέο Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Αποβλήτων (ΕΣΔΑ) για την περίοδο 2020-2030 που τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 06/08/2020, επίσης δεν έχουν μελετηθεί / προταθεί λύσεις / νέες θέσεις για τους ΣΜΑ. Αντιθέτως, στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI : «Κριτήρια Χωροθέτησης Μελλοντικών /Προβλεπόμενων Υποδομών» του νέου ΕΣΔΑ, μεταξύ άλλων, αναφέρονται τα εξής : *«...σκοπός και αντικείμενο του ΕΣΔΑ δεν είναι η θέσπιση κριτηρίων αποκλεισμού και χωροθέτησης, αλλά απλώς η αναφορά ορισμένων ενδεικτικών κατευθύνσεων,...» και «...ενδέχεται πάντα να έχουν χωροθετηθεί/αδειοδοτηθεί, κατασκευαστεί και να λειτουργούν εγκαταστάσεις διαχείρισης αποβλήτων σε περιοχές που επιτρέπεται, αλλά στη συνέχεια μπορεί να μεταπέσουν σε καθεστώς αποκλεισμού» και τέλος «...επισημαίνεται ιδιαίτερα η ανάγκη ιδιαίτερης πρόβλεψης ειδικών διατάξεων είτε πλήρους εξαίρεσης είτε εύλογων μεταβατικών ρυθμίσεων, που θα επιτρέπουν σε λειτουργούσες κι ενδεχομένως και σε αδειοδοτημένες μη λειτουργούσες εγκαταστάσεις να μην επηρεάζονται (τουλάχιστον όχι σε άμεσο χρονικό ορίζοντα) από αυτές τις αλλαγές».*

Είναι προφανές ότι δεν πρόκειται να καταργηθούν οι ΣΜΑ στον Υμηττό στο χρονικό διάστημα των τριών ετών, που προβλέπεται από το νόμο και τη ΣΜΠΕ του νέου Π.Δ., αλλά με μελλοντικές υπουργικές αποφάσεις & νομοθετικές παρεμβάσεις / τροπολογίες θα συνεχίσει η υποτιθέμενη «προσωρινή» λειτουργία τους.

Συμπερασματικά, για την ΣΜΠΕ:

Η ΣΜΠΕ αποτελεί σε γενικές γραμμές μια επιδίωξη συγκάλυψης και «νομιμοποίησης» των κάθε είδους αυθαιρεσιών και παρανομιών στον Υμηττό, που προέρχονται από ιδιώτες, Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Κοινοφελείς Οργανισμούς όπως η ΔΕΗ/ΑΔΜΗΕ, η Εκκλησία κλπ. (αυθαίρετα κτίσματα και οικισμοί, νεκροταφεία, αθλητικές και πολιτιστικές εγκαταστάσεις, Σ.Μ.Α., Κ.Υ.Τ., κλπ.)

Η εκτεταμένη «δημιουργική λογιστική» που εντοπίσαμε στη ΣΜΠΕ και η «δημιουργική ασάφεια», αφενός όσον αφορά τα ειδικά χωρικά σχέδια (ειδικά πολεοδομικά σχέδια) που θα εκπονηθούν μελλοντικά – άγνωστο με ποιους όρους - και αφετέρου τους δασικούς χάρτες που δεν έχουν αναρτηθεί, καταδεικνύουν «επιχείρηση» παράκαμψης των αποφάσεων / αντιρρήσεων του ΣΤΕ και σηματοδοτούν αρνητικές εξελίξεις για τον Υμηττό.

Επί της ουσίας, όσον αφορά την προστασία του Υμηττού, η παρούσα ΣΜΠΕ αποτελεί μια οπισθοδρόμηση τόσο σε σχέση με το Π.Δ. του 2011, όσο και με το Π.Δ. του 1978.

Όσον αφορά τις χρήσεις γεωργικής γης, επιτρέπονται σε εκτεταμένες εκτάσεις του Υμηττού, κάτι που ευνοεί τα σχέδια των πραγματικών ή φερόμενων ως ιδιοκτητών τους (Ζώνες Α2, Β, Γ). Με άλλα λόγια με την παρούσα ΣΜΠΕ, επιβραβεύονται οι εικονικοί καλλιεργητές γεωργικής γης, οι οποίοι επιδιώκουν ουσιαστικά την αλλαγή χρήσεων στις ζώνες αυτές.

Η παρούσα ΣΜΠΕ αποτελεί εν κατακλείδι μια «κατάκτηση» εκείνων των συνασπισμένων κοινωνικών και πολιτικών συμφερόντων που κατάφεραν, μέσα από νομότυπες διαδικασίες και ανέτρεψαν ό,τι θετικό υπήρχε στο Π.Δ. του 2011.

12/08/2020

Διαδημοτική Επιτροπή για την προστασία του Υμηττού